

kan man ikke få det her helbredstillæg. Det synes vi ikke er rigtigt.

Desuden vil lovforslaget også gøre det, at der vil blive en ret stor forskel imellem f.eks. dem, der har en ratepension, og dem, der har en kapitalpension, for når man skal gøre op, hvilken formue man har, hvilken likviditet man har, skal det gøres på det tidspunkt, hvor man nu har et dårligt helbred, kan jeg forstå – eller en sygdom. Det er også en skævvridning, som vi ikke rigtig er stemt for.

Så er der regulering af varmetillægget: Det er noget, som vi varmt kan gå ind for. Det kan jeg også forstå at de fleste i salen kan. Dog så Frihed 2000 hellere, at man så på hele området med den store skatteafgift, som vi har på energi, for det er ikke alene pensionisterne, der har store problemer med at kunne betale varmeregningen, det gælder jo også mange andre med en lav indkomst. Men det er selvfølgelig en anden sag.

Der er noget, der er direkte positivt. Det er jo, at der bliver tale om, at pensionstillægget bliver lidt forhøjet.

Så alt i alt er det et forslag, som er positivt, men alligevel er der også noget, som vi synes ikke er, som det skal være. Vi synes, der sker en skævvridning.

Så er der L 55. Det er et forslag, som vi fuldt ud kan støtte. Det kan ikke være rigtigt, at man, fordi man lige overskrider de 52 uger, så ikke kan få sine dagpenge. Det er helt rigtigt, at det bliver sådan, at fristen kan forlænges i op til 3 måneder, måske to gange, for i mange tilfælde kan der være tale om en sygdom, som man ikke kan få helt afklaret på 52 uger. I øvrigt kan det nok også være med til at tilskynde, at kommunerne får færdigbehandlet de sager, altså dem, de nu kan færdigbehandle.

Så L 55 kan vi fuldt tilslutte os. L 54 ser vi både positive og ikke så positive ting ved.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har de sidste minutter spekuleret på, hvad jeg skulle vælge at sige som ressortminister her efter den debat, der har været.

Jeg kunne jo vælge det nemme og sige, at jeg jo ikke får nogen problemer med at få de her to lovforslag igennem. Der er mange partier i Folketinget, som tilsyneladende vil støtte dem. Så er der nogle, som vil have lidt mere. Så er der to partier, forstår jeg, som alt andet lige synes, at

forslagene er ganske fornuftige, men som vil undlade at stemme.

Man må håbe for Venstre og De Konservative, at de er helt sikre på, at det her også bliver båret igennem Folketinget, for ellers vil de jo ved deres stemmetilkendegivelse faktisk være med til at kunne forhindre, at de her forbedringer også blev gennemført for pensionisterne.

Jeg synes, at det, der har været kendetegnende for en hel del af ordførerne, har været, at man meget gerne vil være med til det gode, men at finansiere det har man ikke så meget lyst til.

Jeg synes måske, at den, der var mest præcis i den holdning, var Dansk Folkeparti og fru Aase D. Madsen. Der blev holdt en tale, hvor der ikke var nogen, der ikke skulle have noget mere. Og selv dem, der ikke havde bedt om at få noget mere, skulle også have det.

Jeg forstod oven i købet, at det var så langt ude i ekstremerne, at fru Aase D. Madsen faktisk syntes, det ville være en god idé, at de, der var medlem af Danmark, oven i købet skulle have en check for at gå på apoteket og købe noget medicin.

Jeg vil gerne sige, at det selvfølgelig er en meget nem holdning at have, at hver eneste gang man møder en persongruppe, ja, hver eneste gang man møder en enkelt person i dette land, som ønsker noget mere på det sociale område, så siger man uden betænkeligheder ja til det.

Det er selvfølgelig en flot holdning at have, og det er selvfølgelig legalt at have den, men det virker meget, meget hult, når man så aldrig nogen sinde hører forslag til finansieringen.

Men det er klart, at fru Aase D. Madsen og Dansk Folkeparti selvfølgelig har også travlt. Når det er sådan, at man vil bruge 150 mia. kr. til forbedringer uden at skulle anvise finansiering for det, så har man selvfølgelig travlt, så skal man bruge hvert eneste lille lovforslag til det.

Jeg vil slutte med at konkludere, at det, der har været intentionerne for regeringen og for vores forligspartier, nemlig målet at gå efter at hjælpe de pensionister, som er de svageste – og her er »svageste« defineret som gældende både økonomi og helbred – tilsyneladende kan samle et forholdsvist bredt flertal i Folketinget, og det vil jeg selvfølgelig takke for. Og de detaljspørgsmål, der vil være, vil jeg selvfølgelig også sørge for at svare udvalget på så hurtigt som mulig.